

skab er optagede af at få klarhed over, hvad fortolkningen er hos dem, der har indgået aftalen.

Jeg er nemlig ikke, desværre, helt enig i hr. Martin Lidegaards vurdering af risikoen for nedsættelse af selskabsskatten, for hvis vi ikke får flertalsafgørelser, hvis vi ikke får fælles regler i EU, er det eneste, man desværre næsten kan konkurrere på, lav selskabsskat, for vi har fået ret godt styr på statsstøttereglerne. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi i fællesskab er optagede af det.

Jeg vil bare spørge hr. Martin Lidegaard, om jeg hørte det rigtigt, at vi er enige om, at vi skal have det hele analyseret, og så forholder vi os til svarene, når vi kender dem.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Jeg tror, at jeg vil overlade til hr. Keld Albrechtsen at skrive de ændringsforslag, som hr. Keld Albrechtsen finder relevante, da det nok er Enhedslisten og hr. Keld Albrechtsen, der har større problemer med aftalen, end vi har.

Når det er sagt, vil jeg også sige, at hvad der måtte komme på bordet af gode ideer og forslag, vil vi altid kigge åbent på – det gør vi altid – men som helhed synes vi, at arkitekturen i det, der ligger, er fornuftig.

Så vil jeg sige til hr. Morten Homann, at det ville være voveligt at stå her og udstede en skråsikker garanti for, at vi har gennemskuet alt, hvad der kan gennemskues i denne her lovgivning, men én ting kan vi dog gennemskue, nemlig at den er langt enklere og mere robust end det beskatningsgrundlag, vi har haft tidligere. Så meget tør jeg godt sige, og det tror jeg også at hr. Morten Homann vil give mig ret i. Nu er det svært at spørge om fremtiden, men der er slet ikke basis for de huller, der har været i den tidligere skattelovgivning.

Over for hr. Ole Stavad vil jeg bare gerne bekræfte, at i Det Radikale Venstre vil vi selvfølgelig nøje følge alle de spørgsmål, der bliver stillet, og medtage dem i vores samlede vurdering.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det kan da godt være, at den model, der ligger i aftalen, er mere enkel end den nuværende, men det er jo sådan set ikke det, der er relevant for spørgsmålene.

Det, der er relevant, er det, hr. Martin Lidegaard selv samler op, nemlig at man ikke kan

spå om, hvordan det her vil udvikle sig, hvordan det her vil virke 15-20 år ud i fremtiden. Det er det, der er konklusionen. Det kan være, at det går præcis som forudset, og det kan være, at det går på en anden måde.

Problemet er, og det ville jeg godt spørge hr. Martin Lidegaard om: Er det ikke nødvendigt at kunne være skråsikker med hensyn til, hvordan den virker i fremtiden? Hvis man står om 10, 15, 20 år og det viser sig, at den virker ekstremt uhensigtsmæssigt, og det danske samfund ikke kan være tjent med den, kan A.P. Møller med god ret stå og sige, at hver eneste ændring, vi måtte lave, skal kompenseres krone for krone. Man har altså bundet sig på hænder og fødder til en fremtid, som man overhovedet ikke kan forudsige.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu får hr. Morten Homann det til at lyde, som om det danske Folketing overhovedet ikke kan lave nogen som helst skatteregler i fremtiden uden at spørge A.P. Møller. Sådan er aftalen altså ikke lavet. Der står eksplicit, at alle miljøregler, alle generelle beskatningsregler og CO₂-kvoter kan Folketinget fuldstændig frit og uden kompensation gå ind og lovgive omkring. Det skal man dog ikke så tvivl om.

Det, vi diskuterer, er, om vi kan komme i en situation, hvor staten får langt mindre end de to tredjedele, som ifølge ministeriet er forudsætningen for aftalen. Og her er det, jeg siger: Hvis man har 20 pct.s ejerandel, hvis man har 52 pct.s kulbrintebeskatning og oven i det har en selskabsskat, som man selv styrer, og hvis man begynder at skrue den ned, kan man selv bestemme, hvordan man skal lægge provision på provenuet, har jeg altså svært ved at se, at man skal kunne komme meget længere ned end to tredjedele. Jeg må indrømme, at det rækker min fantasi ikke til. Det kan være, at det er, fordi den er utilstrækkelig, men så må man forsøge at udvide min horisont.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er desværre ikke helt så godt, som hr. Martin Lidegaard har fået indtryk af. Lad mig give et konkret eksempel: I dag er der en undtagelse for CO₂-beskatning på Nordsøen. Det gør eksempelvis, at vi ikke beskatter de danske kulbrin-